Quelle: https://manuscripta.at/?ID=911
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

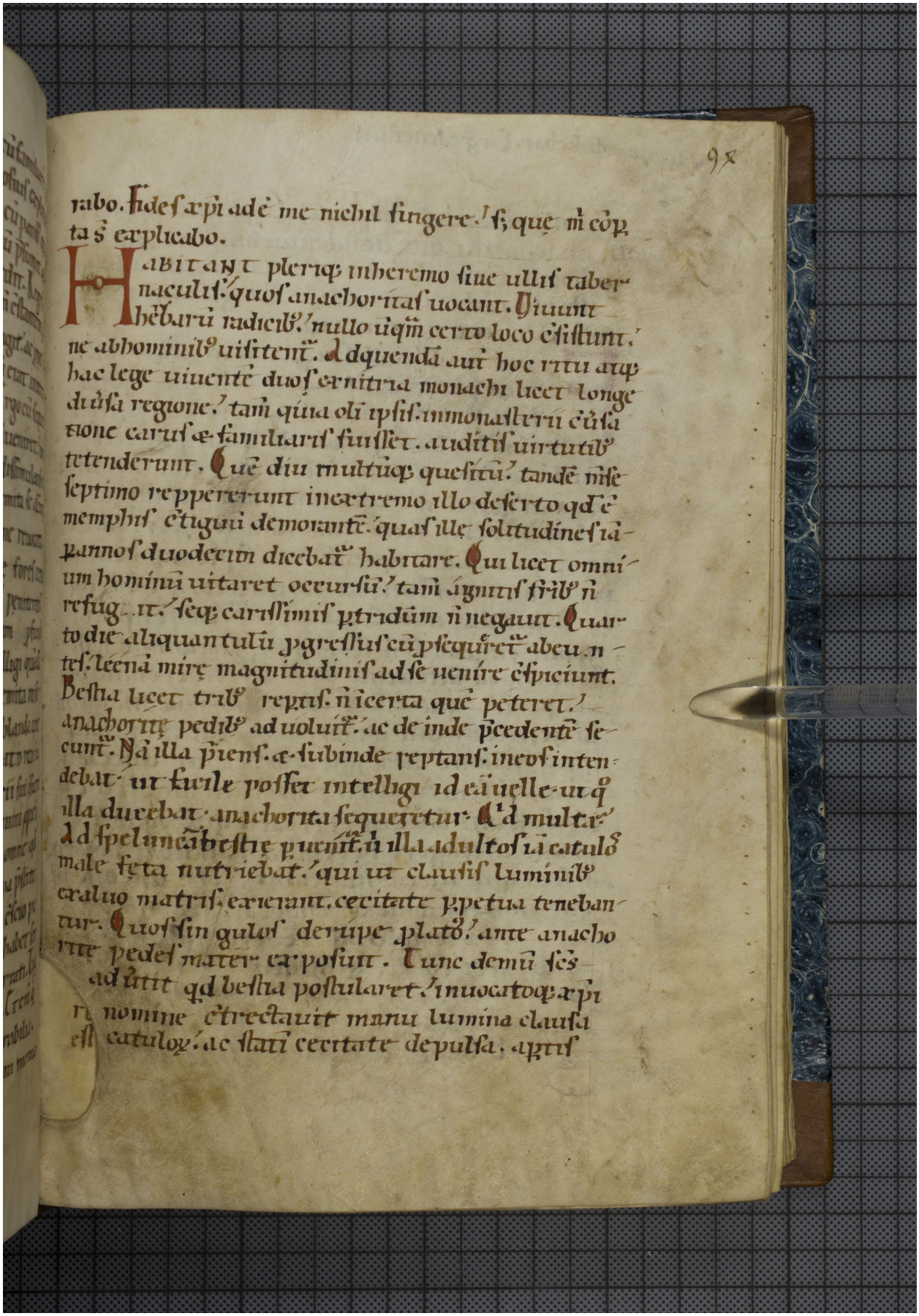

rabo. fides xpi ad me nichil fingere. si quę mi cop
ta s explicabo.

HABITANT plerq; inheremo siue ullis taber
naculis. quos anachoritas uocant. Viuunt
hebarū radicib. nullo ūqm certo loco cistunt.
ne abhominib uisitent. Adquendā aut hoc ritu atq;
hac lege uiuente duos ernitrā monachi licet longe
diūsa regione. tam qūa oli ipsis. in monasterii cūsa
tione carus ac familiaris fuisset. auditis uirtutib
tetenderunt. Quē diu multūq; quesitū. tandē nise
septimo reppererunt in extremo illo deserto qd e
memphis etiguii demorante. quas ille solitudines ia
pannos duodecim dicebat habitare. Qui licet omni
um hominū uitaret occursū. tam agmtis frib ni
refugit. seq; carissimis ptridūm ni negauit. Quar
to die aliquantulū pgressus cū psequēt abeunte
s. leena mirę magnitudinis ad se uenire cspiciunt.
Bestia licet trib reptis. ni icerta quē peteret.
anachorite pedib ad uolutē. ac de inde pcedente se
cum. Ha illa pients. ac subinde reptans. in eos intendebat. ut furile posset intelligi id eā uelle. ut q
illa durebat. anachorita sequeretur. Qd multe
ad spelunca bestie pueniē. in illa adultos ia catulos
male feta nutriebat. qui ut clausis luminib
eraluo matris. exierant. cecitate ppetua tenebantur. Quos sin gulos de rupe plato. ante anacho
rite pedes mater exposuit. Tunc demū ses
ad utit qd bestia postularet. inuocatoq; xpi
n nomine etrectauit manu lumina clausa
ess catulos. ac stati cecitate depulsa. aptis